

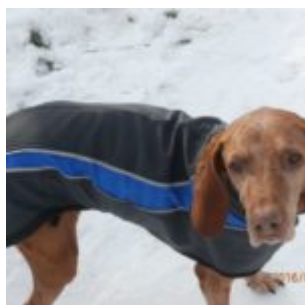
Štajnidlo: Nooo, to jsem se ale radoval! Hnedle jak jsem viděl prvních pár vloček. Stejně jako pánčička mám sníh rád. Bubrdle ne. Ta posílá protestní nóty do všech stran. Tvrdí, že:

za á) v době arktický zimy - tedy cíírka tak kolem pěti stupňůch mínusa - je životu nebezpečno ocitat se venku. A to má kabátek, cimprdlína jedna. Prej - je stará pani, nemá termoregulování či co, aby neprostydla a tak. No, vono jako - dyby vona se víc hejbala, neprostydne a bude zregulovaná. Jako já.

A za bé) že v závějích - tedy cííírka tak kolem pěti cm sněhu - se nedá vůbec chodit. A navíc to hrozně studí a jedný je zima. A zas jsme u toho, dyby vona se víc hejbala... že jo... Ale to ne, to vona ne, to si párkrát zaběhne pro přejetou kachnu, nebo pro kostěčku a už by to valila dom. Prej že: v době arktický zimy a v závějích může bejt venku nadšenej jen idiot. Ale já chápu, kam tím směřuje, já to chápu.

Jen teda... až todle dojde pánčičce, která taky zimu oblubuje, taaaak s Bubrdlí zatočí, až bude zregolvaná. I bez termostatu a celá. Se nepostačí divit, Bubrdle jedna. Helejte, dyk vona nechce běhat, ani dyž já ji honim a útočim na ni. Jako tudle - dal jsem si v tom sněhu zahřívací kolečko kolem hřiště. To mě dycinky nažhaví a nutí mě to útočit. Tak jsem zaútočil.

Enemže vona nechtěla vůbec bejt zaútočená! A tak mi utíkla. I hnal jsem ji, jak ty Tatary. Až jsem ji zahnal do křovíčka. Ale to už zase hnala pánčička mě, jestli prej nejsem Tatar já a navíc dementní. No nejsem! Proč se ptá? To snad vidí, na to se mě nemusí ptát. To je stejný jak s těma stěračema a vodstřikovačema, že jo? Ty jsou taky vidět, to se nemusí hlásit!

Bubi výletní

Bubi: Já bych se s dovolením taky vyjádřila, když jsem tu tak propírána. Já bych chtěla vidět Štoudev, kdyby měl na hrbu toliko křížků jako já, jestli by byl taky takový aktivista, jako jsem já. Já mám zkrátka ráda teplo. Můžu se opíkat v poledne na nahřátých kamínkách a může být třeba čtyřicet ve stínu. A kde je v tu dobu Štoudev? Kde? Uvidíte ho někde na sluníčku? Nikolivěk.

Ráchá se maximálně ve svý vaničce, kterou má umístěnou ve stínu, aby se nám hošíček co?? Aby se nám NE-PŘE-HŘÁLI!! Spratek jeden nevyválanej. To si nehopiká za balonkem, kdepak, to maximálně visí na tom svém laně, který má fikaně taky ve stínu starý břízy, a lomcuje s větví. A taky hlavně zapomněl, že jsem to byla jááá! Já, kdo v zimě v mínus milionu před dvěma lety dobyl vrcholu Jizerky. Takže ať zmlkne, nebo uvidí.

Štajnidlo: Jsem nevěděl, že si Bubrdle troufla dělat v zimě Messnera teda, to mě holka překvapuje. Tady doma je za zmrzlou, ale vona se nezdá asi. Je to škoda ale, mohli bychom si užívat spolu. Takhle jsem na to fšécko zasej sám. Si představte, když pánčička vykopává ten sníh a je potřeba ho chytat, že to fšécko musím stihnout já.

A proto taky, jak napadne sníh, jsem celej v pozoru. Což znamená, že urputně pozoruju pánčičky nohy, jestli a hlavně KDY začne ten sníh vykopávat a rozkopávat, abych mohl hopikat. V tu dobu, pravda, neudělám normální krok. Protože nejdřív hopikám nedočkavostí, kdy, kdy, kdy??? Kdy už se bude vykopávat a pak musím skákat do vzduchu a ten sníh chytat. Fuška, řeknu vám. Pokud nejste blecha, je to dost namáhavý, tudleten pohyb prostorem.

Rumoušek: Zaaa balonkéém!!!

Bubi: No to je. Ale hlavně pro okolí! Protože v ten moment Štoudev nevidí a neslyší a my

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

ostatní abychom byli ve střehu, jestli nás nesrazí. Je opravdu postiženej a pořízení s ním není žádný. A ta pánčička taky kouska rozumu nemá, ještě ho v tom podporuje a směje se tomu.

Štajnidlo: Jéžiš, tak já jsem možná stiženej, ale vona je zasejc úzkoprsá. Dyk je to super zábavička. Stejně jako s tím listím. Ale sníh je ešče lepčí v tom, že se dá rubat. Moc dobře jsem si zapamatoval pokyn, kterej jsem se naučil zjara v horách. Zní: „Diii do něěěj Ruuumoooušííí!“ a vokáže se na sníh. A já du, vyskočím, skočím do sněha a rubu. To je fakt boží. Sníh lítá fšade kolem. Dokonce i Bubrdli už jsem to trošku naučil.

Rumištajn: Rubu!

Bubi: Aaale naučil, naučil. Nechala jsem se tuhle ráno trochu unést, no. Páč co s váma dvěma potrhlíkama jinýho taky, že jo? Tak jsem si pacinkou distinguovaně taky hrábla. Ale radši mám slalom mezi lavičkama, to mě baví víc. Anebo otočky. Anebo...

Štajnidlo: Jo anebo učít levitovat Belíše, vid'? To tě ba, hulákat na moji kámošku, až nadskakuje do vzduchu. To ti zima není, co?

Bubi: Jo, to mě baví, to je legrace. Belíška mi na to vždycky skočí a pak tím pádem nadskočí. A levituje. To je hrozná sranda, hrozně mě to vždycky rozehřeje. Až z toho pak dělám blbiny. Jako třeba že vyskočím a ukradnu pánčičce rukavici a chci se o ni přetahovat. Anebo si sednu (i do toho nepříjemného sněhu) a začnu na pánčičku štěkat.

Štajnidlo: No a dyk to říkám, že se sněhem je zábava. Třeba když mě bombradujou sněhovejma koulema!!! ŽjoooOO! To je boží, boooožíííí! Skákat, můžu skákat do vzduchu a chytat je. Letět. Můžu letět dopředu, zasmykovat a chytat je, jooo, to je fakt boží, věřte mi. Jo a taky v něm lovit žužlobalonek. Joooo, to je taky parádička. Pánčička mrskne,

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

žužlobalonek letí. Pak letím já. Pak zapadne žužlobalonek do sněhu, já du do výskoka a padnu na něj. Chytím ho a zatřepu s nim. Někdy si s nim běžím vítězný kolečko a následně si pak stoupnu. Na hlavu. A žužložužlám.

Bubi a Rumištajn: Uuuuž běžíme!

Bubi: No to je fakt super zábava, opravdu k popukání. Hlavně ho při tom vidět. Pomatenec, co letí vzduchem a pak stojí na hlavě, oopravdu zábava.

Štajnidlo: Hlavně, že ty! Ty s tou cíplou přejetou kachnou v hubě vypadáš jako docentka přírodních věd,vid? Ty, ty... sovo jedna přemoudřelá!

Bubi: A co bych zasejc pro pamlssek neudělala, víš? Když mám možnost se najíst, nikdy to nepropásnu. Protože jídla není nikdy dost.

Štajnidlo: Radši beru hru, podle mě je lepčí, když ti znovu hoděj míček, nebo kopou ten sníh, protože to je ta zábava. Žrádlo dobrý, ale zábava lepčí.

A jde seeee!

Bubi: Nevim, proč bych měla být takhle odvázaná z toho, že mi někdo kope na hlavu sníh,

jsem mokrá a je mi zima. V tom rozhodně neshledávám inteligentní zábavu. Něco oběhnout, někam vyskočit, něco vymyslet, fajn. Ale skákat po vykopnutým sněhu?? Fakt inteligentní.

Štajnidlo: A ty sama seš inteligent, ty docentko. Je, je to zábava, nerozumíš tomu. Je to dynamický, je to ftipný. Podle mě by měl být sníh furt. Nebo teda aspoň mnohem dýl, než je teď, kdy už to zasejč pomalu začíná mizet. Nevim, co budu dělat, až mi zmizí? Prekérka.

Bubi: Co bys dělal? To, co jindy, nějaký jiný koniny, nebojím se, že bys něco nevymyslel. Anebo - ještě hůř, pánčička či pánik. A pak se pánčička diví, že má namožený nohy. To má z toho kopání sněhu. Každý svého štěstí strojuvůdce.

Štajnidlo: Ty jo to jsou zas mudrosloví, jdu radši koukat z okna, ešivá nejde Ajšadlo! A de!! Už de!! Půjde se ven!!

Ajša, Rumištajn a Bubi: vižlo vítací víření

Bubi: Ale dneska to půjde, venku je hezky. Svítí sluníčko, to se i ten sníh a zima dají přejít. A kam si vyrazíme? Bude to dneska s odměnou v hospůdce?

Štajnidlo: Budeeee, bude! Páč razíme naši oblíbenou trasu Unhošť-Nouzov-Unhošť. Pěkně kolem potůčku a rybníčkůch, abych se mohl i vyráchat.

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

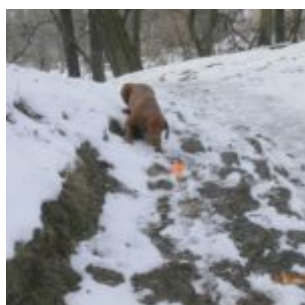

Rumištajn: Kde ste fšící?

Bubi: Aaaa Ajšadlo! Koukej se mi pokořit! Dělej! Jsem Carevna!

Ajšadlo: Ano, Vaše Výsosti, jsem celá pokořená. (Tůdle, to já jen, abych měla od tebe pokoj!)
Ahoj Spratku, máš balonek?

Štajnidlo: Mám, mám. Ale - nedám!! Nedám.

Rumouš pase balonek

Ajšadlo: Se uvidí ještě, však já si počkám.

Bubi: Tak jdeme? Nebo tu budem do soudnýho dne. Jéžíš, zas už mu kopou sníh, to je ale tak primitivní! No a tohle je taky naprosto neinteligentní zábava!!

Štajnidlo: Jak zase neinteligentní? Vždyť to je úžasný honit rákosovou trávou. Hele to miluju. Když je to stéblo hodně dlouhý - toooo je parádička. Oni s tím hrozně moc blbnou a já se výtečně uštvu, jak to honím. Levá, pravá, dozadu, vpřed, výskok, přemet, výpady do strany, rychlý obraty...

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

Ajšadlo: Spratku - ty jsi vážně pošahanej. Máš ten balonek?

Štajnidlo: Nezdržuj, nemám-eh-čas. Musim honit stéblo.

Ajšadlo: Tak nic, počkám si, letím zatím napřed.

Štajnidlo: Do stráně?? Jo? Počkej, počkej na mě, jen chytim tu trávu.

Ajšadlo: Hele Spratku, pokud nemáš balonek, tak neotravuj a chytej si tu svou krávu, nebo co to tam chytáš.

Štajnidlo: Uuuuž to mám, dobrý, dobrý, dostal jsem ho. Jsem dobrej, jako dycky.

Bubi: Ne! Jsi pošahanej, jako vždycky.

Štajnidlo: No a vy jste vobě nudný tetky! Pánčičkoooo, balooneeek, balonek, balonek. Hodíš?

Dáš baloneek, dááš?

Juchůůů. Letim. Huuf a mám ho. A mám ho znovu. A zas. A zas. Jak?? Jak jako, půjčit Bubině, pánčičko? Proč zas? Si nemůže běhat pro svůj?

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

Rumištajn: Mám balonek, hlídám balonek...

Bubi: Heleeee, Štoudev má balonek, prima. To si zas zakradu. No co koukáš, jak když ti nadloube, já si ho našla, měls dávat pozor. Páánčičkooo, něco jsem ti našlááá. Ňam, ten sejra je prvotřídní. To se vyplatí.

Jak Rumoušek hlídal...

Štajnidlo: Jo souhlasim, vyplatí, páč když předstírám, že jako nedávám na balonek pozor a půjčim Ti ho, tak mi ho pak pániččka zasej hodí, takže to mi ta malá laskavost za to stojí.

... až neuhlídal

Ajšadlo: Nemudruj, Spratku, a naval balonek. Super, vyšlo to! Mám! A juchéééé, kyš, kyš. Utiikám. To je požuzláníčko, ty bodlinky jsou vynikající.

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

Ajša: Spratkůůů, deej to séém!

Štajnidlo: Nééé, ne! Propsíhoboha, ne! Ajšadlo ne. Tak to je v háji. Jak ho má Ajšadlo, mám smolikof. Ta ho rozhodně nevydá. Ty jo, nevím, která z nich je větší důra, to je pořizení tohleto.

Rumištajn: Nééé! Vzala mi to...páánčičkoo!

Pánčičko - pomůžeš mi? Tak dobře, ale aspoň jí ho, prosím tě, seber a skovej ho u sebe. A půjdem kopat do sněhu?? Juchéé, jak slyším: „Diiii do něj Ruuumooušiii!“, du na to!! Výskok, tvrdej dopad předníma a rubu. Až to kolem lítááá. Mohlo by teda bejt toho sněhu kapek víc, ale i takhe dobrý. Důůů!! Uuůž du do něěěj!

Ajšadlo: Heeeej Spratku, kašli na ten blbej sníh. Poběž! Něco tu běželo před náma. Vypadá to zajímavě! Kde se flákáš?

Štajnidlo: Letim, letim. Fíííha, co to tu bylo? Mažem to prozkoumat.

Ajšadlo: No konečně!

Bubi: Jo, no konečně! Je od nich pokoj. Pánčičko - máš dobrůtku? Dáš? Ňam! Zasejc dobrý.

Štajnidlo: Jáák jako zpátky? Jak jako daleko?? No jo, tak já běžim, pánčičko!

Ajšadlo: Já taky? Otrava.

Štajnidlo: Jsem tu, jsem tu, jsem tu. Nááám, dobrý to bylo.

Ajšadlo: Cos to dostal? Taky chci ale! Dostanu taky? Náám, tak dík. Letim za pánikama, jo?

Bubi, Ajšadlo, Štajnidlo: Jéééé hele hospoda! Dobrý!! Jdem, holky! COOO ZAVŘENO?? To je podraz ale!! To si někdo vodskáče. Musíme jinam, ešče že pánčička má nápady! Šup do lesa.

Ajšadlo: Spratku, pocem! Chodily tu prasata.

Štajnidlo: Doobrý, tý jo. A tady?? Žjoova, a tady! Co to bylo tady? Kam to utíklo? To se musí prozkoumááááát... Jak zas zpátky? Aaach jo. Kruci! No tak to toho teda prozkoumáme, když budem tady u cesty! To jsou nápady.

Bubi: Hele! Hospoda! No paráda. Konečně něco, co dává smysl. Chvilku si odpočinu, něco dobrýho dostaneme... hmhhh.

Ajšadlo: A jo, hospoda. Tak to je fajn, to můžu. Jdeme, pojdte. Uhni Spratku. Noo, pěkný to tu mají, pěkný.

Štajnidlo: Hlavní je, že sem můžeme. Jak pěkný nebo nepěkný to maj, mě nezajímá. Hlavně abych si mohl sednout. Nejlíp páníkovi od Ajšadla na klín. To mě totiž hrozně ba. Jsme velký kámoši, von se dycky hrozně směje. Jak sednout pod stůl?? Co to je za novoty?

Bubi: Ještě, že mám svůj kabátek, pěkně si na něj lehnu, nebude mě to studit a můžu si dáchnout. Než přinesou to jídlo.

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

Ajšadlo krade

Ajšadlo: Heeelééé, kapsa. Kapsa plná dobrůtek, tooo je primaaa, pšššt, tichooučko, vybrakuju trošku, jen trošku. A ještě. Co? Jaká zlodějka? Bylo to opuštěný! To je nespravedlnost.

Bubi: Sami si debužírujou a my utřeme.

Ajšadlo: Měli jste si nakrást, jako já, heč. Chce se mi trochu spát, nejlíp někde na měkkým... tady by to šlo.

Takhle spí jen pomatená vižla... aneb unavený Ajšadlo

Štajnidlo: Hele Bubi, je vona normální? Spí, přehozená přes židli a stojí u toho na zadních!

Bubi: Tatranku!! Nesou tatranku!! Tak přece jen na nás nezapomněli.

Štajnidlo: Dobrý, no, dobrý, ale kdy už pudem? Huráá, jde se!

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

Tak kde je ta Ajša?

Ajšadlo: Půjdem pádit do stráně, Spratku?

Štajnidlo: Jooooooooooooo, pojd', letíme.

Bubi: Dneska je fakt krásně, pěkně se to taje, spousta nových pachů. Je tu moc pěkně. Aaaa jejda, můstek. Děravej nějak. Jak to přeběhli ti dva? Au, propadla jsem. Ještěže pánik je třída. Vzal mě do náruče jako vílu a přenesl mě galantně. Hodnej, je moc hodnej.

Štajnidlo: Jdu rubat! Bubi, pojd' rubat! Nebo aspoň sněhový koule budem chytat, jo?

Bubi: Tak dobře, jednu dvě, víc mě už nebaví. Lepší je krást balonek. Kde ho máš?

Štajnidlo: PánčičkooooOO? Hodíš mi balonek? Mám. Bubi mám, koukej.

Bubi: Dík! Pánčičkoooo? Něco ti nesuuu, ten malej pometlák to zas neohlídal, hele! Nam. Ještě! Prosím, jo? Njáám.

Ajšadlo: Tak ale já chci taky, proč mi neřeknete? Uhni. Njáám. Letíme, Spratku, pojd'. Aaa hele, heelééé, co to vidim?? Naval!

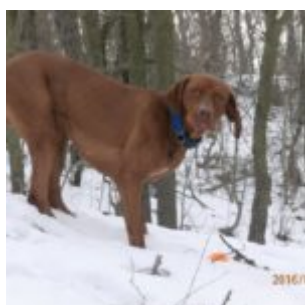
Štajnidlo: Ne! Už zase, já se picnu. Proč jí někdo nedá nějakej jinej? Proč musim zrovinka já? Hele, Ajšadlo, pojd' běhat do strání!

Ajšadlo: Tudle, nudle. Mám balonek, heč. Žouželim si ho. Nepotřebuju do strání.

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

Štajnidlo: No ale můj, můj balonek máš, to je nespravedlivý.

Páááánčičkooooooooooooooooooooo!

Rumištajn: Tak tady mi to nevezmou!

Bubi: Prosím tě, pánčičko, můžeš jim to sebrat? Vždyť ho z toho klepne, že mu to ukradla. Dík, konečně můžeme zase pořádně vyrazit kupředu. A hele - potůček a mostek.

Ajšadlo: Jo tady jsme byli, když jsme šli cestou tam. Takže, takže, jestli dobře počítám, dojdem brzo k autům.

Bubi: Aaaa, docela se už těším. Stmívá se, už se těším, jak si doma narvu pupík a pak si dáchnu.

Štajnidlo: Pupík, kdo si narve pupík? Taky si chci narvat pupík. Hele tady dycky maj ty kozenky? Kam je dali?

Ajšadlo: Kam asi! Je zima, ty moulo, tak jsou doma.

Ajša: Jdeš už?

Sníh, napadnul nám snííh!! (Štajn díl 17., Bubi díl 9.)

Bubi: A my taky budem za chvíli doma, hmmm vážně se těším.

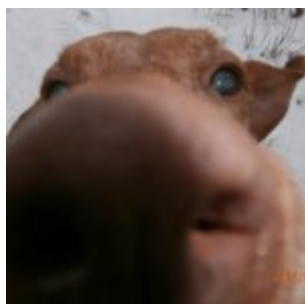
Ajšadlo: A víš, že já taky, Carevno? Zalezu si do postýlky a budu chrápat jak dřevorubec.

Štajnidlo: Heeej holky, hele závěj, pojdte rubat!!

Ajšadlo a Bubi: Ne! On vážně není normální, dělej, jdem do aut, ať jsme brzo doma.

Štajnidlo: Hooolkýýý heej - kam šly? To jsou ale Nudimíry! Tak si zarubu sám, ať to lítá. Voni mi fakt utíkly, čůzy jedny. Tak já teda letim. Hele auto! To UŽ jdeme domů? Ne, fakt?? Aáách jo, tak brzo? Dyk ešče nejni úplná tma, ne? Ešče máme tak půl hodky! Hm, tak nic, tak čau, Ajšadlo, přijed' zasejc brzo a já už hópnu do kufru za Bubrdlí. Je fakt, že doma čeká vývárek, pěkně se zahřejem a to se to bude spát.

Bubi: No konečně! Moje řeč. Dneska bylo zážitků až až.

Bubipozdrav